

Arrest

nr. 312 705 van 9 september 2024
in de zaken RvV X / XI en RvV X

Inzake: 1. X
2. X
3. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. DE WOLF
Louizalaan 54/3de verd.
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, op 8 april 2024 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 maart 2024.

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 8 april 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 maart 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikking van 10 juli 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 augustus 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken H. CALIKOGLU.

Gehoord de opmerkingen van de eerste verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat P. DE WOLF, die tevens verschijnt voor de tweede en derde verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekende partijen dienen op 18 december 2023 een verzoek om internationale bescherming in. Zij werden gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 16 februari 2024.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 18 maart 2024 ten aanzien van de verzoekende partijen de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

De bestreden beslissing genomen ten aanzien van eerste verzoekende partij luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Georgische nationaliteit te bezitten en het orthodox geloof aan te hangen. U bent geboren te Tbilisi. U verbleef voornamelijk in Rustavi, maar werkte soms ook in andere steden zoals Zestaponi, Kharagauli en Akhalkhalaki. U verklaarde dat u getrouwd was met B. N. en een open relatie hadden waarbij jullie samen afspraken met andere koppels. U werd benaderd door een zekere G. B. die uw bedrijf rond 2017 begon af te persen. In 2022 wist hij uw computer te doorzoeken waarop hij privéberichten tussen u en N. terugvond waarin jullie spraken over afspraken met andere koppels. G. sprak met u af en confronteerde u met deze berichten. Hij sloeg u waarna hij eiste dat u uw bedrijf zou afstaan aan hem en hem 300000 lari betalen. Indien u dat niet zou doen zou hij deze berichten verspreiden. U ging akkoord met zijn eisen en zette uw bedrijf op zijn naam, u verkocht verschillende gronden om deze som te betalen maar u kwam ongeveer 70000 lari te kort. G. publiceerde vervolgens deze berichten op Facebook waar uw familie en vrienden deze te zien kregen. Uw familie begon u vervolgens te beledigen en bedreigen en de neef van N. verscheen ook bij jullie woning op 13 november waarop hij de inboedel kapotsloeg en uw hond neerschoot. Jullie waren de vorige dag echter al vertrokken. Hij dreigde er verder mee dat hij u zou vermoorden op het graf van uw vader. Ook G. dreigde ermee u te doden. U vreesde voor het leven van uzelf en uw gezin en ontvluchtte Georgië op 16 december 2023 en reisde naar België. U diende een verzoek om internationale bescherming in op 18 december 2023.

Ter staving van uw verzoek legde u de volgende documenten neer: Uw diploma's, een werkcontract bij E. C., contracten van uw onderneming, medische verslagen van uw zoon, eigendomsakte en verkoopakte van uw eigendommen, bedreigingen van G. M., de sociale media post die geplaatst werd door G. B., uw paspoort, rijbewijs, uw identiteitskaart, uw kinderen hun paspoorten, uw echtgenoot haar paspoort.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar heeft gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na een grondige analyse door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dient te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd aannemelijk te maken dat u in Georgië een gegronde vrees dient te koesteren voor vervolging in de zin van de conventie van Genève of dat u er een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Immers uw relaas is ongeloofwaardig.

Vooreerst stelt het CGVS vast dat u onaannemelijke verklaringen aflegde betreffende afpersing en bedreigingen van G. B. waar u slachtoffer van zou zijn geworden.

U verklaarde zo dat G. B. uw bedrijf al gedurende jaren wist af te persen en een gedeelte van uw winst opeisten (CGVS p. 5, 6, 11, 16-19). Echter kwam hij later ook te weten over de afspraken die u en uw vrouw maakten met andere koppels alsook uw biseksuele geaardheid (CGVS p. 10). Hij eiste een enorme som geld van u om deze informatie geheim te houden (CGVS p. 10). Er werd u bijgevolg gevraagd hoe hij aan deze berichten kwam waarop u verklaarde dat hij uw computer op uw werkplaats had doorzocht en hij hierop uw WhatsApp berichten terugvond (CGVS p. 19-20). Het is vooreerst al opmerkelijk dat u dermate intieme en riskante berichten tussen uzelf en uw vrouw gewoonweg op uw werkcomputer zou hebben staan. Dat u deze computer verder ook niet beveiligde en voorts op een plaats bevond waar G. zonder problemen toegang toe had -ondanks dat hij uw bedrijf al afperste- doet dan ook de wenkbrauwen fronsen (CGVS p. 20). U verklaarde verder dat hij u met deze privéberichten chanteerde en eisten dat u 300000 lari zou betalen en uw bedrijf op zijn naam zou plaatsen waarmee u akkoord ging (CGVS p. 10). Het is frappant te noemen dat u niet enkel een enorme hoeveelheid geld zou geven voor de geheimhouding van enkele WhatsApp berichten, maar u bovendien ook uw eigen bedrijf -dat miljoenencontracten had met de overheid- zou afstaan aan hem louter omwille van enkele WhatsApp berichten (CGVS p. 7, 10).

Voorts verklaarde u dat u verschillende eigendommen verkocht, u uw bedrijf op zijn naam plaatste en G. tot 230000 lari had betaald op iets meer dan twee maanden tijd (CGVS p. 10-11). Aangezien de deadline in zicht kwam vroeg u om meer tijd om het resterende bedrag te bekomen, maar G. ging hier niet mee akkoord (CGVS p. 10). Hij postte vervolgens de betreffende WhatsApp berichten op sociale media op 12 november (CGVS p. 10). Het is merkwaardig dat G. u zou afpersen voor zulke enorme bedragen, u deze al quasi volledig had betaald en hij desondanks dermate inflexibel zou zijn betreffende jullie regeling. U was namelijk zeer bereidwillig gebleken om enorme bedragen te overhandigen en hij met deze inflexibele houding bijgevolg 70000 lari misliep (CGVS p. 10-11).

U verklaarde verder dat hij ermee dreigde om u en uw familie iets ergs aan te doen (CGVS p. 10, 23). Nadat hij deze post had geplaatst zou hij u ook nogmaals hebben gecontacteerd om u te wijzen op het feit dat hij

zijn belofte betreffende dit nog zou nakomen (CGVS p. 23). Het is frappant dat nadat G. u al lange tijd wist succesvol af te persen u zou beginnen bedreigen met de dood (CGVS p. 23). Het is weinig logisch dat hij zulk risico zou nemen om u of uw familieleden te viseren aangezien hij hier simpelweg geen enkel voordeel uit zou halen.

Betreffende de vervolging die u vreest nadat uw open relatie en seksuele oriëntatie bekend raakte stelt het CGVS vast dat uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie COI Focus Georgië – Algemene situatie van 16 januari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20230116.pdf), blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Niettemin er in Georgië op vlak van bescherming in geval van LGBTI+-personen wel degelijk tekortkomingen zijn, blijkt uit de eerder aangehaalde informatie dat ook LGBTI+-personen bij de politie terecht kunnen voor klachten. Vanwege het risico op ongevoeligheid, een mogelijk gebrek aan privacy en angst voor secundaire victimisatie en gedwongen outing hebben leden van de LGBTI+-gemeenschap vaak echter weinig vertrouwen in de ordediensten. Het feit dat de organisatoren van het homofob geweld van 5 en 6 juli 2021 nog niet zijn bestraft, heeft dit wantrouwen nog versterkt. Dit leidt ertoe dat LGBTI+-personen eerder een beroep doen op ngo's zoals WISG, Equality Movement en Temida om verdere stappen te ondernemen wanneer zij geconfronteerd worden met problemen. Wanneer een ngo betrokken is in een zaak, wordt deze vaak ook serieuzer genomen. Desalniettemin raden ngo's, waaronder Equality Movement, leden van de LGBTI+-gemeenschap actief aan om naar de politie te stappen. De houding van politieagenten is de laatste jaren bovendien merkbaar verbeterd, mede dankzij opleidingen en sensibilisering. Als de politie niet helpt, is het ook mogelijk om naar de Public Defender te stappen. De betrokkenheid van de Public Defender zorgt er vaak voor dat een zaak grondig onderzocht wordt. Gelet op bovenstaande informatie volstaat uw loutere verwijzing naar de algemene situatie op vlak van bescherming van de LGBTI+-gemeenschap niet om te concluderen dat uw autoriteiten in geval van problemen onwillig dan wel onmachtig zouden zijn u hulp en/of bescherming te bieden.

Zo stelt het CGVS verder vast dat u en uw vrouw volatiele en tegenstrijdige verklaringen aflegde aangaande het incident waarbij uw hond werd neergeschoten.

U verklaarde zo dat uw neef G. naar uw woning kwam, uw hond neerschoot en de inboedel beschadigde (CGVS p. 10, 21-22, 23). Uw echtgenote verklaarde daarentegen eerst dat G. dit inderdaad had gedaan, maar later verklaarde ze echter dat het haar moeder en schoonbroer was die uw hond had neergeschoten (CGVS B. p. 8, 14). Dit doet twijfels opkomen betreffende dit incident.

Verder merkt het CGVS op dat uw verklaringen betreffende de bedreigingen en agressie van uw familie dient gerelativeerd te worden.

U verklaarde zo dat uw neef G. op 13 november naar uw woning kwam, uw inboedel kapotsloeg en uw hond neerschoten (CGVS p. 10, 21-22, 23). U verklaarde verder dat de schoonbroer en moeder van uw echtgenote op 14 november langskwamen en u bedreigden en waarschuwden dat uw kinderen niet meer mochten in contact komen met hun kinderen (CGVS p. 22). U verklaarde echter dat u na 14 november feitelijk nooit meer lastiggevallen werd of iets hoorde van uw familie (CGVS p. 23). Indien uw familie daadwerkelijk u op dermate wijze bedreigde en leed berokkendende is het opmerkelijk dat ze na deze eenmalige uitbarstingen verder niets ondernamen ondanks dat u nog gedurende een maand lang in Georgië verbleef (CGVS p. 6).

Verder is op te merken dat indien u daadwerkelijk een dermate grote vrees zou hebben van uw familie er kan worden verwacht dat u wel naar de politie zou zijn geweest. U verklaarde echter dat u dat niet deed omdat u de situatie niet wou verergeren (CGVS p. 23). Ook betreffende de afpersing waarvan u het slachtoffer zou zijn geweest werd u de vraag gesteld of u hier ooit aangifte van deed (CGVS p. 21). Daarop verklaarde u van niet (CGVS p. 21). Er werd u verder gevraagd of u na de doodsb bedreigingen die G. aan u uitte nog naar de politie

ging waarop u opnieuw verklaarde van niet (CGVS p. 23). Er kan ook hiervoor worden verwacht dat indien u daadwerkelijk afgeperst werd en uiteindelijk zelfs doodsb bedreigingen kreeg, er geen aanwijzingen zijn dat u zich niet zou kunnen beroepen op de Georgische instanties voor bescherming. Er werd u bovendien gevraagd of u nog andere organisaties of groeperingen buiten de overheid probeerde te contacteren betreffende uw problemen waarop u opnieuw verklaarde dat u zulke zaken niet had gedaan omdat zulke organisaties u niet zouden kunnen helpen (CGVS p. 23).

Al deze redenen samengenomen stelt het CGVS vast dat u niet aannemelijk heeft weten te maken dat u een concrete vrees voor vervolging zou hebben in Georgië, noch dat u niet in staat zou zijn om te berusten op de beschermingsmogelijkheden aanwezig in uw land van herkomst.

De documenten die u neerlegde weten bovenstaande appreciatie niet te weerleggen. Uw diploma's tonen aan dat u verschillende diploma's behaalde in Georgië, dit wordt niet in vraag gesteld. De documenten betreffende uw bedrijf tonen aan dat u daadwerkelijk een bedrijf had in de bouwsector en u ook contracten had. Dit wordt door het CGVS echter niet in twijfel getrokken, maar desondanks behandelen deze contracten allemaal het jaar 2018. Aangezien u verklaarde pas in 2023 uw bedrijf te hebben afgestaan en nog contracten onderhield is het wel opmerkelijk dat deze contracten dermate oud zijn. Deze weten bijgevolg ook niets te zeggen over de afpersing waar u het slachtoffer van zou zijn geweest. Het werkcontract van E. C. toont aan dat u inderdaad op 1 oktober 2023 begon te werken voor dit bedrijf. Dit wordt ook niet door het CGVS in twijfel getrokken, maar dit weet ook niet aan te tonen dat u het slachtoffer werd van afpersing, noch weet dit iets te zeggen over de context waarin u van job veranderde. De eigendoms- en verkoopakte toont aan dat u eigendom bezat in Geo en deze verkocht aan een zekere G. B. . Deze weet echter niets over de context te vertellen waarin u uw eigendom verkocht. De bedreigingen van G. M. zijn makkelijk te ensceneren en weten niet dusdanig hard te maken dat hij u ook daadwerkelijk bedreigde. Zelfs indien dit het geval is toont dit niet aan dat u geen mogelijkheid zou hebben om bescherming te zoeken bij de Georgische instanties. Bovendien dateren deze berichten van 13 november en weten deze bijgevolg niet aan te tonen dat deze bedreigingen actueel zouden zijn aangezien u pas op 16 december het land verliet (Verklaringen DVZ Nr. 33; CGVS p. 6). De sociale media post van G. waarin hij uw WhatsApp berichten postte toont aan dat u mogelijk werd gechanteerd, maar dit betreft louter een kopie van een sociale mediapost. Zulke bewijsstukken zijn ook makkelijk te vervalsen en weten bijgevolg niet dusdanig bewijs te leveren van enige chantage die u ondervond. Zelfs indien deze post daadwerkelijk werd geplaatst kan deze niet aantonen dat u daadwerkelijke bedreigingen hierdoor ontving, noch dat u niet zou kunnen berusten op de beschermingsmogelijkheden in Georgië. De documenten betreffende de ziekte van uw zoon I. tonen aan dat hij gezondheidsproblemen heeft. Dit wordt niet door het CGVS niet in twijfel getrokken, maar staat los van uw vrees voor vervolging. Voorts beklemt toont het CGVS dat zulke problemen, hoe jammerlijk ook, vreemd zijn aan de vluchtelingenconventie en bijgevolg u of uw zoon ook op basis van zijn medische problemen geen aanspraak kan maken op internationale bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De bestreden beslissing genomen ten aanzien van tweede verzoekende partij luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Georgische nationaliteit te bezitten en het orthodox geloof aan te hangen. U bent geboren te Tbilisi U verbleef voornamelijk in Rustavi, maar woonde ook voor korte periode in Kutaisi en Kharagauli. U verklaarde dat u getrouwd was met G. A. en een open relatie onderhield waarbij jullie samen afspraken met andere koppels. Uw echtgenoot werd benaderd door een zekere G. B. die zijn bedrijf rond 2017 begon af te persen. In 2022 wist hij zijn computer te doorzoeken waarop hij privéberichten tussen u en G. terugvond waarin jullie spraken over afspraken met andere koppels. G. stelde de eis aan uw echtgenoot om zijn bedrijf af te staan samen met 300000 lari. Indien hij dat niet zou doen zou G. deze berichten verspreiden. Uw echtgenoot ging akkoord met deze eisen en zette het bedrijf op zijn naam. Jullie verkochten verschillende gronden om deze som te betalen maar jullie kwamen ongeveer 70000 lari te kort. G. publiceerde vervolgens deze berichten op Facebook waar uw familie en vrienden deze te zien kregen. Uw familie begon u vervolgens te beledigen en bedreigen en uw neef verscheen ook bij jullie woning op 13 november waarop hij de inboedel kapotsloeg en uw hond neerschoot. Jullie waren de vorige dag echter al vertrokken. Hij dreigde er verder mee dat hij uw echtgenoot zou vermoorden. Ook G. dreigde verder er nog mee om uw familie iets aan te doen. U vreesde voor het leven van uzelf en uw gezin en uw gezin ontvluchtte samen met de moeder van uw echtgenoot Georgië op 16 december 2023 en reisde naar België. U diende een verzoek om internationale bescherming in op 18 december 2023.

Ter staving van uw verzoek legde u de volgende documenten neer: Uw echtgenoot zijn diploma's, zijn werkcontract bij E.-C., contracten van zijn onderneming, medische verslagen van uw zoon, eigendomsakte en verkoopakte van uw eigendommen, bedreigingen van G. M., de sociale media post die geplaatst werd

door G. B. , uw paspoort, uw kinderen hun paspoorten, uw echtgenoot zijn paspoort, rijbewijs en identiteitskaart.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar heeft gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na een grondige analyse door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dient te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd aannemelijk te maken dat u in Georgië een gegronde vrees dient te koesteren voor vervolging in de zin van de conventie van Genève of dat u er een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Immers uw relaas is ongeloofwaardig.

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag op dezelfde motieven baseert als degene die werden aangehaald door uw partner A. G. (CGVS B. p. 7). In het kader van de door hem ingediende asielaanvraag werd mede op basis van uw verklaringen een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus genomen omwille van het weinig overtuigende en ongegronde karakter van jullie asielmotieven. Bijgevolg kan dan ook niet in uw hoofde besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De beslissing van uw echtgenoot luidt als volgt:

"(...)."

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De bestreden beslissing genomen ten aanzien van derde verzoekende partij luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Georgische nationaliteit te bezitten en het orthodox geloof aan te hangen. U bent geboren te Telavi. U verklaarde dat u de laatste 13 jaar afwisselend woonde bij in Telavi en Rustavi bij uw zoon G.. U verklaarde dat u op 12 november 2023 gebeld werd door N. die u liet weten dat haar zoon koorts had en had gevraagd dat u op bezoek zou komen. U ging naar hun woning. Later kwam u te weten dat uw familie en die van N. uw zoon en schoondochter bedreigden omwille van de seksuele oriëntatie en open relatie die ze onderhielden. Op 13 november kwam de neef van uw zoon naar zijn woning in Rustavi waar u ook af en toe verbleef. Hij beschadigde de inboedel en doodde de hond. Nadien kwam de moeder en schoonbroer van N. naar hun woning waarop ze ruzie maakten. Ook enkele vrienden van uw zoon kwamen in een dronken toestand naar hun woning omstreeks dezelfde periode, maar ze werden niet binnengelaten. Uw zoon en schoondochter informeerde u dat ze samen met hun gehele gezin van plan waren om Georgië te ontvluchten en u volgde hen. U reisde naar België waar u aankwam op 16 december 2023 en diende samen met hen een verzoek om internationale bescherming in op 18 december 2023.

Ter staving van uw verzoek legde u de volgende documenten neer: uw paspoort.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar heeft gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na een grondige analyse door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dient te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd aannemelijk te maken dat u in Georgië een gegronde vrees dient te koesteren voor vervolging in de zin van de conventie van Genève of dat u er een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag op dezelfde motieven baseert als degene die werden aangehaald door uw zoon A. G. (CGVS M. p. 5, 9). In het kader van de door hem ingediende asielaanvraag werd mede op basis van uw verklaringen een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus genomen omwille van het weinig overtuigende en ongegronde karakter van

jullie asielmotieven. Bijgevolg kan dan ook niet in uw hoofde besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De beslissing van uw zoon luidt als volgt:

"(...)."

De documenten die u zelf neerlegde hebben geen invloed op de beslissing van uw zoon of uzelf aangezien uw paspoort louter uw identiteit bewijst den deze niet in vraag wordt gesteld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

Derde verzoekende partij, wiens beroep is gekend bij de Raad onder het rolnummer RvV 313 502 is de moeder van eerste verzoekende partij wiens beroep samen met de echtgenote gekend is onder het rolnummer RvV 313 499. Verzoekende partijen beroepen zich op quasi dezelfde vluchtmotieven en de bestreden beslissingen die ten aanzien van hen werden genomen, zijn gebaseerd op quasi dezelfde motieven. In de verzoekschriften worden dezelfde middelen aangevoerd met een quasi identiek betoog. Gelet op het voorgaande moeten deze twee zaken, omwille van hun onderlinge verknochtheid en met het oog op een goede rechtsbedeling, worden samengevoegd.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. De verzoekschriften

Verzoekende partijen voeren in een enig middel de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM), van artikel 1 A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van artikel 7 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest), van de artikelen 48/3 tot 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991) en van het algemene beginsel van behoorlijk bestuur van redelijkheid en zorgvuldigheid. Terloops wordt tevens de schending van het evenredigheidsbeginsel aangevoerd alsook gewezen op artikel 2 van het EVRM.

In het verzoekschrift van eerste en tweede verzoekende partij wordt vooreerst het feitenrelaas zoals uiteengezet in de bestreden beslissing bekritiseert.

Voorts wordt in de verzoekschriften van de verzoekende partijen aangegeven dat ze niet akkoord gaan met de weigeringsmotieven in de bestreden beslissingen en trachten zij deze te weerleggen.

Verder wordt in de verzoekschriften op omstandige wijze gemotiveerd aangaande een gebrek aan bescherming als biseksueel persoon in Georgië.

Tot slot wordt er op omvattende wijze gemotiveerd aangaande de toekenning van de subsidiaire bescherming.

Doorheen de verzoekschriften verwijzen verzoekende partijen naar en citeren zij fragmenten uit algemene landeninformatie, persartikels, een reisadvies van FOD Buitenlandse Zaken van 27 maart 2024, rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: het HvJ), rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM) en 's Raads rechtspraak.

3.2. Stukken

3.2.1. Op 20 augustus 2024 dient verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota in waarin hij verwijst naar de COI *Focus Georgië - Algemene situatie* van 11 december 2023.

3.2.2. Eerste en tweede verzoekende partij brengen op 21 augustus 2024 aan de Raad een aanvullende nota bij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet waaraan volgende stukken worden toegevoegd:

- een "payment order" van 10 november 2023 in hoofde van eerste verzoekende partij met een vrije Engelstalige vertaling;
- een "payment order" van 8 december 2023 in hoofde van eerste verzoekende partij met een vrije Engelstalige vertaling;

- een "payment order" van 15 augustus 2023 in hoofde van eerste verzoekende partij met een Engelstalige vertaling;
- een "payment order" van 16 maart 2023 in hoofde van eerste verzoekende partij met een vrije Engelstalige vertaling;
- een "payment order" van 8 maart 2023 in hoofde van eerste verzoekende partij met een vrije Engelstalige vertaling;
- een "payment order" van 28 februari 2023 in hoofde van eerste verzoekende partij met een vrije Engelstalige vertaling;
- een "payment order" van 25 februari 2023 in hoofde van eerste verzoekende partij met een vrije Engelstalige vertaling;
- een psychologisch attest van 13 augustus 2024 in hoofde van derde verzoekende partij;
- een psychologisch attest van 13 augustus 2024 in hoofde van tweede verzoekende partij;
- een psychologisch attest van 13 augustus 2024 in hoofde van eerste verzoekende partij;
- een screenshot van een Engelstalige vertaling van "LAW OF GEORGIA ON TRANSPARENCY OF FOREIGN INFLUENCE".

3.3. Beoordeling

3.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek

kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

3.3.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in onder meer de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissingen ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit de verzoekschriften blijkt dat verzoekende partijen deze motieven kennen en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt.

In zoverre de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd, wordt erop gewezen dat de materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, inhoudt dat een bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

3.3.4. Wat betreft de bijzondere procedurele noden in hoofde van verzoekende partijen, kan worden gewezen op volgende pertinente motieven in de bestreden beslissingen:

"Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar heeft gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen."

Waar verzoekende partijen middels de aanvullende nota van eerste en tweede verzoekende partij drie psychiatrische attesten van 13 augustus 2024 bijbrengen, waarin er wordt vastgesteld dat zij psychotherapeutisch worden opgevolgd en lijden aan/symptomen vertonen van een posttraumatische stressstoornis, moet vooreerst vastgesteld worden dat uit deze attesten geenszins blijkt dat verzoekende

partijen ten tijde van het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) of tijdens het gehoor op het CGVS in de onmogelijkheid verkeerden of verhinderd waren gedegen en volwaardige verklaringen af te leggen.

De Raad merkt op dat hoewel in deze attesten sprake is van (symptomen van) een posttraumatische stressstoornis en een kwetsbare mentale gezondheidstoestand, hieruit geenszins kan worden vastgesteld dat de huidige psychologische staat van verzoekende partijen een impact zou hebben gehad op hun vermogen om aan de asielprocedure deel te nemen. Niettemin in de attesten gewag wordt gemaakt van onder meer concentratieproblemen en slaapproblemen, merkt de Raad op dat de opgesomde symptomen in voormeld attesten van 13 augustus 2024 gebaseerd zijn op de verklaringen en eigen gedragingen van verzoekende partijen en uit deze psychologische attesten niet kan blijken dat de daarin gedane vaststellingen en gevormde mening behalve op de eigen verklaringen van verzoekende partijen ook op andere, objectieve vaststellingen zijn gebaseerd. Verzoekende partijen leggen geen stavingstukken neer waaruit blijkt dat zij aan enig neuro-psychologisch onderzoek werden onderworpen. Daarnaast moet opgemerkt worden dat deze psychologische attesten niet gelden als sluitend bewijs voor de vrees of voorgehouden problemen van verzoekende partijen. Rekening houdend met zijn bevindingen kan een psycholoog vermoedens hebben over de oorzaak van de mentale problemen, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de mentale problemen werden opgelopen en dient zich hiervoor te steunen op de verklaringen van de patiënt en dit binnen de context van psychologische hulpverlening, wat een andere inslag heeft dan het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming.

Bovendien kan vastgesteld worden dat er zich geen noemenswaardige problemen voordeden tijdens de onderhouden en verzoekende partijen geen problemen ondervonden om verklaringen af te leggen en concreet te antwoorden op de vragen.

In tegendeel, verzoekende partijen verklaarden dat zij kort de redenen voor hun vertrek bij het interview bij de DVZ hebben kunnen vertellen, zij daarbij geen aanpassingen of correcties hadden en bevestigden uitdrukkelijk zich - zij het nerveus en wat betreft derde verzoekende partij ook wat hoofdpijn - tamelijk goed te voelen of minstens in staat het gehoor te doen en actueel geen gezondheidsproblemen te hebben die hen zouden kunnen hinderen tijdens het interview, zonder bijkomende opmerkingen op het einde van hun onderhouden inzake de tolk of hun mentale toestand (persoonlijk onderhoud van eerste verzoekende partij van 16 februari 2024, p. 3, p. 24-25; persoonlijk onderhoud van tweede verzoekende partij van 16 februari 2024, p. 3-4, p. 15; persoonlijk onderhoud van derde verzoekende partij van 16 februari 2024, p. 3-4, p. 9).

Uit niets in de weergave van de persoonlijke onderhouden blijkt dat verzoekende partijen niet in staat waren om op adequate wijze hun vluchtmotieven uiteen te zetten.

Daarenboven maakten verzoekende partijen in het kader van de vragenlijst "bijzondere procedurele noden" geen gewag van mentale problemen die het vertellen van hun verhaal of hun deelname aan de procedure internationale bescherming konden bemoeilijken (vragenlijst 'bijzondere procedurele noden' van eerste verzoekende partij van 3 januari 2024; vragenlijst 'bijzondere procedurele noden' van tweede verzoekende partij van 3 januari 2024; vragenlijst 'bijzondere procedurele noden' van derde verzoekende partij van 3 januari 2024).

Gelet op het voorgaande treedt de Raad de conclusie van verwerende partij bij dat er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat de rechten van verzoekende partijen gerespecteerd worden en dat zij in de gegeven omstandigheden hebben kunnen voldoen aan hun verplichtingen.

3.3.5. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

3.3.5.1. Verzoekende partijen vrezen bij een terugkeer naar Georgië een vervolging omwille van de seksuele geaardheid en (biseksuele) relaties van eerste en tweede verzoekende partij.

De Raad komt na grondige analyse van het rechtsplegingsdossier en de opmerkingen ter terechtzitting, in navolging van de commissaris-generaal, tot de vaststelling dat verzoekende partijen niet aannemelijk hebben gemaakt dat zij een gegronde vrees voor vervolging hebben in de zin van het Vluchtelingenverdrag noch dat zij bij een terugkeer naar Georgië een reëel risico op ernstige schade lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Er moet vastgesteld worden dat verzoekende partijen met hun betoog niet verder komen dan het grotendeels volharden in hun verklaringen op het CGVS en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal. Zij stellen hiermee echter op geen enkele wijze *in concreto* de pertinente vaststellingen in een ander daglicht.

3.3.5.2. Vooreerst wordt er in de bestreden beslissingen op goede gronden geoordeeld dat eerste verzoekende partij onaannemelijke verklaringen aflegde inzake de afpersing en bedreigingen van G. B. waarvan hij het slachtoffer zou zijn geweest:

"U verklaarde zo dat G. B. uw bedrijf al gedurende jaren wist af te persen en een gedeelte van uw winst opeisten (CGVS p. 5, 6, 11, 16-19). Echter kwam hij later ook te weten over de afspraken die u en uw vrouw

maakten met andere koppels alsook uw biseksuele geaardheid (CGVS p. 10). Hij eiste een enorme som geld van u om deze informatie geheim te houden (CGVS p. 10). Er werd u bijgevolg gevraagd hoe hij aan deze berichten kwam waarop u verklaarde dat hij uw computer op uw werkplaats had doorzocht en hij hierop uw WhatsApp berichten terugvond (CGVS p. 19-20). Het is vooreerst al opmerkelijk dat u dermate intieme en riskante berichten tussen uzelf en uw vrouw gewoonweg op uw werkcomputer zou hebben staan. Dat u deze computer verder ook niet beveiligde en voorts op een plaats bevond waar G. zonder problemen toegang toe had -ondanks dat hij uw bedrijf al afperste- doet dan ook de wenkbrauwen fronsen (CGVS p. 20). U verklaarde verder dat hij u met deze privéberichten chanteerde en eisten dat u 300000 lari zou betalen en uw bedrijf op zijn naam zou plaatsen waarmee u akkoord ging (CGVS p. 10). Het is frappant te noemen dat u niet enkel een enorme hoeveelheid geld zou geven voor de geheimhouding van enkele WhatsApp berichten, maar u bovendien ook uw eigen bedrijf -dat miljoenencontracten had met de overheid- zou afstaan aan hem louter omwille van enkele WhatsApp berichten (CGVS p. 7, 10)."

Verzoekende partijen repliceren dat eerste verzoekende partij Whatsapp ook voor zijn werk gebruikte en hij daarom de app gedownload had op zijn computer. Eerste verzoekende partij meent dat hij er steeds oplette dat hij zijn laptop correct vergrendelde maar hij dit door een onoplettendheid vergeten was. Verzoekende partijen betogen dat verwerende partij eerste verzoekende partij verwijt dat hij zich menselijk gedraagt en niet zoals een robot omdat hij dingen kan vergeten. Verzoekende partijen benadrukken dat iemand met slechte bedoelingen zoals de heer G. altijd zal wachten op een moment van onoplettendheid om te kunnen toeslaan. Verzoekende partijen repliceren dat het argument van verwerende partij bijgevolg op dit punt alle logica mist. Voorts menen verzoekende partijen dat de commissaris-generaal volledig voorbij gaat aan de realiteit waar die motiveert dat het frappant is dat eerste verzoekende partij een enorme som geld zou geven aan een persoon die hem reeds afperste waardoor hij ook zijn bedrijf dat miljoenencontracten binnenhaalde zou moeten afstaan *"louter omwille van enkele Whatsappberichten"*. Verzoekende partijen beklemtonen dat de Georgische samenleving en autoriteiten vol haat zitten tegenover de LGBT-gemeenschap. Eerste en tweede verzoekende partij stellen dat zij dit kost wat kost geheim wilden houden, immers menen zij dat wanneer hun seksuele oriëntatie bekend zou geraken aan de buitenwereld, ze uitgestoten en vervolgd zouden worden door de maatschappij. Verzoekende partijen stellen dat niemand er wilt samenwerken met een lid van de LGBT-community. Verzoekende partijen betogen dat het bijgevolg helemaal niet frappant is, noch ongeloofwaardig dat eerste verzoekende partij hiervoor zijn bedrijf zou willen opgeven. Zij betogen dat eerste verzoekende partij immers gemakkelijk elders aan de slag kon zoals ook werd aangetoond. Verzoekende partijen benadrukken dat een bedrijf verliezen minder erg is dan een leven verliezen. Zij betogen dat de eerste en tweede verzoekende partij samen kinderen hebben en zij hen wilden beschermen tegen het heersende haatklimaat in hun maatschappij.

Het betoog van verzoekende partijen overtuigt allerminst. Immers volharden zij louter in hun verklaringen zonder dienstige elementen bij te brengen die bovenstaande pertinente weigeringsmotieven weerleggen. Verzoekende partijen kunnen met dergelijk betoog geen afdoende verklaring bieden voor het feit dat eerste verzoekende partij manifest nalatig handelde in zijn professionele werkomgeving terwijl sprake is van dermate intieme en riskante berichten waardoor zij stellen uitgesloten en vervolgd te kunnen worden. De Raad stipt aan dat van eerste verzoekende partij redelijkerwijze verwacht kon worden dat hij nauwlettender en zorgvuldiger zou handelen met zijn computer in de door hemzelf geschetste context van een eerdere afpersing en homofobe Georgische maatschappij (persoonlijk onderhoud van eerste verzoekende partij van 16 februari 2024, p. 17; verzoekschrift eerste en tweede verzoekende partij, p. 4; verzoekschrift derde verzoekende partij, p. 3).

Vervolgens motiveert de commissaris-generaal met reden:

"Voorts verklaarde u dat u verschillende eigendommen verkocht, u uw bedrijf op zijn naam plaatste en G. tot 230000 lari had betaald op iets meer dan twee maanden tijd (CGVS p. 10-11). Aangezien de deadline in zicht kwam vroeg u om meer tijd om het resterende bedrag te bekomen, maar G. ging hier niet mee akkoord (CGVS p. 10). Hij postte vervolgens de betreffende WhatsApp berichten op sociale media op 12 november (CGVS p. 10). Het is merkwaardig dat G. u zou afpersen voor zulke enorme bedragen, u deze al quasi volledig had betaald en hij desondanks dermate inflexibel zou zijn betreffende jullie regeling. U was namelijk zeer bereidwillig gebleken om enorme bedragen te overhandigen en hij met deze inflexibele houding bijgevolg 70000 lari misliep (CGVS p. 10-11)."

Verzoekende partijen betogen dat de commissaris-generaal voorbij gaat aan de reden van afpersing, namelijk homofobie. Zij stellen dat G. B. homofoob is. Verzoekende partijen beklemtonen dat de Georgische samenleving doordrongen is van homofobie. In de verzoekschriften wordt aangegeven dat eerste en tweede verzoekende partij als ongedierte worden beschouwd en G. uit haat handelde. Eerste verzoekende partij beklemtoont dat de samenwerking met de heer G. puur zakelijk was en hij hem nodig had om aanbestedingen bij de overheid te krijgen door de goede contacten van G. in het milieu. Verzoekende partijen betogen dat dit relaas en het geld dat eerste verzoekende partij hiervoor betaalde aan G. volledig los staat van het relaas over de seksuele oriëntatie. Zij menen dat een homofoob niet wil samenwerken met iemand uit de LGBT-community. Voorts benadrukt eerste verzoekende partij nogmaals dat hij niet werd afgeperst door G. voor die de seksuele oriëntatie van hem en tweede verzoekende partij kende. Verzoekende partijen betogen dat eerste verzoekende partij en G. een louter zakelijke afspraak met elkaar hadden over het

binnenhalen van projecten en deelname in de winst. Zij stellen dat de afpersing die nadien gebeurde louter te maken had met de seksuele oriëntatie van de eerste en tweede verzoekende partij.

Verzoekende partijen slagen er met hun betoog dat niet in lijn ligt met hun eerdere verklaringen geenszins in bovenstaande pertinente bemerkingen te ontkrachten. Immers wijst de Raad erop dat uit de verklaringen van eerste verzoekende partij tijdens zijn persoonlijk onderhoud duidelijk blijkt dat hij reeds werd afgeperst door G. sinds 2017 dit voordat die kennis had van de seksuele oriëntatie en biseksuele relaties van verzoekende partijen (persoonlijk onderhoud van eerste verzoekende partij van 16 februari 2024, p. 17).

Verder wordt er in de bestreden beslissingen gewezen op volgende pertinente overwegingen:

“U verklaarde verder dat hij ermee dreigde om u en uw familie iets ergs aan te doen (CGVS p. 10, 23). Nadat hij deze post had geplaatst zou hij u ook nogmaals hebben gecontacteerd om u te wijzen op het feit dat hij zijn belofte betreffende dit nog zou nakomen (CGVS p. 23). Het is frappant dat nadat G. u al lange tijd wist succesvol af te persen u zou beginnen bedreigen met de dood (CGVS p. 23). Het is weinig logisch dat hij zulk risico zou nemen om u of uw familieleden te viseren aangezien hij hier simpelweg geen enkel voordeel uit zou halen.”

Bij gebrek aan enig dienstig verweer maakt de Raad bovenstaande terechte weigeringsmotieven tot de zijne.

Daarnaast bemerkt de commissaris-generaal op terechte wijze dat de eerste en tweede verzoekende partij volatiele en tegenstrijdige verklaringen aflegden aangaande het incident waarbij hun hond gedood werd:

“U verklaarde zo dat uw neef G. naar uw woning kwam, uw hond neerschoot en de inboedel beschadigde (CGVS p. 10, 21-22, 23). Uw echtgenote verklaarde daarentegen eerst dat G. dit inderdaad had gedaan, maar later verklaarde ze echter dat het haar moeder en schoonbroer was die uw hond had neergeschoten (CGVS B. p. 8, 14). Dit doet twijfels opkomen betreffende dit incident.”

In hun aanvullende nota betogen eerste en tweede verzoekende partij dat zij steeds bedoelden dat de hond werd vermoord door de neef G. en waar tweede verzoekende partij verklaarde dat de moord gebeurde door haar moeder en schoonbroer, dit fout was en werd rechtgezet aan de hand van correcties van de nota's die per e-mail werden verzonden.

Vooreerst bemerkt de Raad dat uit de stukken van het administratief dossier geenszins blijkt dat er correcties van de notities van de persoonlijke onderhouds werden overgemaakt aan het CGVS zodat niet dienstig anders kan worden voorgehouden.

Door louter te volharden in één versie van de verklaringen kunnen verzoekende partijen hun tegenstrijdige verklaringen niet verschonen.

Voorts wordt er in de bestreden beslissingen op correcte wijze gemotiveerd dat de verklaringen van eerste verzoekende partij betreffende de bedreigingen en agressie van zijn familie dient gerelativeerd te worden:

“U verklaarde zo dat uw neef G. op 13 november naar uw woning kwam, uw inboedel kapotsloeg en uw hond neerschoten (CGVS p. 10, 21-22, 23). U verklaarde verder dat de schoonbroer en moeder van uw echtgenote op 14 november langskwamen en u bedreigden en waarschuwden dat uw kinderen niet meer mochten in contact komen met hun kinderen (CGVS p. 22). U verklaarde echter dat u na 14 november feitelijk nooit meer lastiggevallen werd of iets hoorde van uw familie (CGVS p. 23). Indien uw familie daadwerkelijk u op dermate wijze bedreigde en leed berokkenden is het opmerkelijk dat ze na deze eenmalige uitbarstingen verder niets ondernamen ondanks dat u nog gedurende een maand lang in Georgië verbleef (CGVS p. 6).

Verder is op te merken dat indien u daadwerkelijk een dermate grote vrees zou hebben van uw familie er kan worden verwacht dat u wel naar de politie zou zijn geweest. U verklaarde echter dat u dat niet deed omdat u de situatie niet wou verergeren (CGVS p. 23). Ook betreffende de afpersing waarvan u het slachtoffer zou zijn geweest werd u de vraag gesteld of u hier ooit aangifte van deed (CGVS p. 21). Daarop verklaarde u van niet (CGVS p. 21). Er werd u verder gevraagd of u na de doodsb bedreigingen die G. aan u uitte nog naar de politie ging waarop u opnieuw verklaarde van niet (CGVS p. 23). Er kan ook hiervoor worden verwacht dat indien u daadwerkelijk afgeperst werd en uiteindelijk zelfs doodsb bedreigingen kreeg, er geen aanwijzingen zijn dat u zich niet zou kunnen beroepen op de Georgische instanties voor bescherming. Er werd u bovendien gevraagd of u nog andere organisaties of groeperingen buiten de overheid probeerde te contacteren betreffende uw problemen waarop u opnieuw verklaarde dat u zulke zaken niet had gedaan omdat zulke organisaties u niet zouden kunnen helpen (CGVS p. 23).”

Verzoekende partijen benadrukken dat zij op de hoogte zijn van het haatklimaat tegenover de LGBT-community in Georgië. Zij stellen dat zij weten dat ze voor hun leven moeten vrezen en daarom alle banden hebben doorgeknipt met hun familie. Verzoekende partijen betogen dat van zodra zij zagen hoe wreed hun familie reageerde, zij hen overal op geblokkeerd hebben zodat hun familie geen contact meer kon zoeken. Verzoekende partijen benadrukken verder dat de reden waarom er een maand tussen de ernstige feiten en het vertrek zat was omdat eerste verzoekende partij wachtte op zijn inkomen van het nieuwe bedrijf waar hij gestart was. Verzoekende partijen stellen dat hij immers al zijn geld reeds had afgegeven aan G., maar wel zes vliegtickets diende te betalen voor zijn gezin om te kunnen vluchten. Verzoekende partijen betogen dat zij goed genoeg wisten hoe gevaarlijk het land was voor hen. Zij menen dat een bewijs hiervan is dat zij hun kinderen niet meer naar school durfden sturen.

Het betoog van verzoekende partijen werpt geen ander licht op bovenstaande pertinente bevindingen daar zij louter volharden in hun reeds afgelegde verklaringen. De afwachtende houding van verzoekende partijen valt niet in overeenstemming te brengen met een gegronde vrees voor vervolging. De post-factum toevoeging dat eerste verzoekende partij wachtte op zijn inkomen van het nieuwe bedrijf en de middels de aanvullende nota van 21 augustus 2024 bijgebrachte betalingsbewijzen bieden hiervoor geen verschoning te meer er hierbij ook betalingsbewijzen van reeds februari, maart en augustus 2023 voorliggen zodat verzoekende partijen hoe dan ook niet kunnen overtuigen dat zij nog tot december dienden te wachten om vliegtuigtickets te kunnen betalen en in deze omstandigheden en de door hen geschetste gevaarlijke context niet kan ingezien worden waarom zij hun financiële belangen voorop zouden stellen.

Wat betreft de door eerste en tweede verzoekende partij neergelegde documenten motiveert de commissaris-generaal op goede gronden:

“De documenten die u neerlegde weten bovenstaande appreciatie niet te weerleggen. Uw diploma’s tonen aan dat u verschillende diploma’s behaalde in Georgië, dit wordt niet in vraag gesteld. De documenten betreffende uw bedrijf tonen aan dat u daadwerkelijk een bedrijf had in de bouwsector en u ook contracten had. Dit wordt door het CGVS echter niet in twijfel getrokken, maar desondanks behandelen deze contracten allemaal het jaar 2018. Aangezien u verklaarde pas in 2023 uw bedrijf te hebben afgestaan en nog contracten onderhield is het wel opmerkelijk dat deze contracten dermate oud zijn. Deze weten bijgevolg ook niets te zeggen over de afpersing waar u het slachtoffer van zou zijn geweest. Het werkcontract van E. C. toont aan dat u inderdaad op 1 oktober 2023 begon te werken voor dit bedrijf. Dit wordt ook niet door het CGVS in twijfel getrokken, maar dit weet ook niet aan te tonen dat u het slachtoffer werd van afpersing, noch weet dit iets te zeggen over de context waarin u van job veranderde. De eigendoms- en verkoopakte toont aan dat u eigendom bezat in Geo en deze verkocht aan een zekere G. B.. Deze weet echter niets over de context te vertellen waarin u uw eigendom verkocht. De bedreigingen van G. M. zijn makkelijk te ensceneren en weten niet dusdanig hard te maken dat hij u ook daadwerkelijk bedreigde. Zelfs indien dit het geval is toont dit niet aan dat u geen mogelijkheid zou hebben om bescherming te zoeken bij de Georgische instanties. Bovendien dateren deze berichten van 13 november en weten deze bijgevolg niet aan te tonen dat deze bedreigingen actueel zouden zijn aangezien u pas op 16 december het land verliet (Verklaringen DVZ Nr. 33; CGVS p. 6). De sociale media post van G. waarin hij uw WhatsApp berichten postte toont aan dat u mogelijks werd gechantageerd, maar dit betreft louter een kopie van een sociale mediapost. Zulke bewijsstukken zijn ook makkelijk te vervalsen en weten bijgevolg niet dusdanig bewijs te leveren van enige chantage die u ondervond. Zelfs indien deze post daadwerkelijk werd geplaatst kan deze niet aantonen dat u daadwerkelijke bedreigingen hierdoor ontving, noch dat u niet zou kunnen berusten op de beschermingsmogelijkheden in Georgië. De documenten betreffende de ziekte van uw zoon I. tonen aan dat hij gezondheidsproblemen heeft. Dit wordt niet door het CGVS niet in twijfel getrokken, maar staat los van uw vrees voor vervolging. Voorts beklemtoont het CGVS dat zulke problemen, hoe jammerlijk ook, vreemd zijn aan de vluchtelingenconventie en bijgevolg u of uw zoon ook op basis van zijn medische problemen geen aanspraak kan maken op internationale bescherming.”

Wat betreft het bericht op sociale media repliceren verzoekende partijen dat zij er géén enkel, maar dan ook géén enkel nut bij hebben om zulke post te trukeren. Zij stellen dat zij een enorm goed draaiende zaak, een aanzienlijke bron van inkomsten en een goed leven hadden. Verzoekende partijen beklemtonen dat zij door de chantage van G. alles verloren hebben. Ze menen dat de bewijsstukken die zij hiervoor aanbrengen, namelijk de stukken die staven dat eerste verzoekende partij zijn zaak en eigendommen diende te verkopen, dit relaas alleen maar ondersteunen. Verzoekende partijen besluiten bovendien dat de sociale media posts minstens als begin van bewijs dienen te worden beschouwd ter ondersteuning van het vluchtrelaas. Zij benadrukken dat het makkelijk te vervalsen karakter van een bepaald document geen reden is om het document niet in aanmerking te nemen. Verzoekende partijen betogen dat integendeel elk document nauwkeurig en individueel moet worden nagekeken. Zij stellen dat de documenten een ondersteunende bewijswaarde hebben en dus minstens als ondersteuning in aanmerking komen om het verhaal van eerste verzoekende partij te ondersteunen en te bevestigen.

Verder repliceren verzoekende partijen inzake de beoordeling van de commissaris-generaal over de bijgebrachte documenten van het bedrijf van eerste verzoekende partij dat eerste verzoekende partij in zijn beroep althans enkele extra documenten bijbrengt die aantonen dat zijn bedrijf weldegelijk nog actief was in 2023. Eerste verzoekende partij verwijst naar het feit dat contracten vaak enkele jaren lopen, ook al werden ze bijvoorbeeld in 2018 binnengehaald en overeengekomen.

Tot slot menen verzoekende partijen aangaande de motivering omtrent de verkoopakte dat uit deze bewoordingen blijkt dat verwerende partij te rade ging bij de heer B. om het relaas van verzoekende partijen na te gaan. Ze betogen dat dit een manifeste schending is van hun rechten. Verzoekende partijen menen dat hun vluchtrelaas niet mag worden overlegd met andere instanties. Zij stellen dat er al zeker geen contact mag opgenomen worden met personen die een rol spelen in het relaas omtrent vervolgingsfeiten. Verzoekende partijen beklemtonen dat verwerende partij in deze kwestie veruit haar opdracht te buiten gaat en er niet gegarandeerd kan worden dat er niemand op de hoogte is in Georgië – het land waartoe zij een gegronde vrees tot vervolging hebben – dat zij op heden in België verblijven. Verzoekende partijen

benadrukken dat de koper van de eigendommen geen zaken heeft met de vervolgingsfeiten en zij op zoek waren naar geld, de koper naar een eigendom. Ze menen dat dit een zakelijke transactie is zonder meer. Het betoog van verzoekende partijen kan geenszins afbreuk doen aan de omstandige concrete beoordeling door de commissaris-generaal van de neergelegde stukken.

Verzoekende partijen beklemtonen de neergelegde documenten en bekritisieren de vormelijke appreciatie van de commissaris-generaal doch brengen geenszins valabele argumenten bij die de vormelijke alsook inhoudelijke beoordeling van de documenten, kunnen ombuigen.

Er wordt in dit verband aan herinnerd dat de commissaris-generaal, en bijgevolg ook de Raad, de voorgelegde stukken absolute bewijswaarde mogen ontzeggen wanneer deze onvoldoende garanties bieden op het vlak van authenticiteit (zie RvS 27 februari 2001, nr. 93.591). Bij verwerping van de aangebrachte stukken, dient de commissaris-generaal noch de Raad aan te tonen dat ze vals zijn, maar volstaat het duidelijk aan te geven waarom deze stukken naar hun oordeel geen of onvoldoende bewijswaarde bezitten, quod in casu (RvS 18 juni 2004, nr. 132.669; RvS 7 oktober 2003, nr. 123.958; RvS 18 juni 2003, nr. 120.714).

Daarnaast wijst de Raad erop dat ondanks in het verzoekschrift van eerste en tweede verzoekende partij bij de inventaris van bronnen tevens gewezen wordt naar documenten van het werk van eerste verzoekende partij ter staving van de activiteiten in 2023, deze ontbreken en evenmin op heden werden bijgebracht. Bovendien oordeelt de Raad dat zelfs zo dergelijke stukken zouden worden neergelegd deze geen ander licht kunnen werpen op het ongeloofwaardig bevonden vluchtrelaas gezien deze nog geen sluitend bewijs kunnen vormen van de vermeende afpersing van eerste verzoekende partij.

Verder stelt de Raad vast dat het verwijt van verzoekende partijen inzake de eigendomsakte waar de commissaris-generaal te rade zou zijn gegaan bij de heer B. lijkt te berusten op een foutieve lezing van de bestreden beslissingen. Waar in de bestreden beslissingen aangaande de eigendoms- en verkoopakte wordt gemotiveerd dat *“deze weet echter niets over de context te vertellen”*, oordeelt de Raad dat dergelijke bewoording redelijkerwijze slaat op de akte, te meer nergens uit de administratieve dossiers kan blijken dat de commissaris-generaal voormelde persoon zou (kunnen) gecontacteerd hebben.

Inzake het paspoort dat door derde verzoekende partij wordt bijgebracht, wordt er in diens bestreden beslissing terecht opgemerkt dat deze geen invloed heeft op de beslissingen aangezien haar paspoort louter haar identiteit bewijst en deze niet in vraag wordt gesteld.

Wat betreft de drie psychologische attesten van 13 augustus 2024 die middels de aanvullende nota van eerste en tweede verzoekende partij worden bijgebracht, herhaalt de Raad dat deze niet kunnen gelden als sluitend bewijs voor de vrees of voorgehouden problemen van verzoekende partijen en wordt er benadrukt dat hieruit niet kan blijken dat verzoekende partijen ten tijde van het interview bij de DVZ of tijdens het gehoor op het CGVS in de onmogelijkheid verkeerden of verhinderd waren gedegen en volwaardige verklaringen af te leggen (*cf. supra* 3.3.4.).

Zodoende kunnen deze attesten geen ander licht worpen op bovenstaande vaststellingen en de conclusie dat het vluchtrelaas van verzoekende partijen ongeloofwaardig is.

De Raad stelt in dit verband nog volledigheidshalve vast dat de aangevoerde psychologische problematiek geen verband houdt met de criteria bepaald in artikel 1 A (2) van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, zoals het Hof van Justitie overigens reeds duidelijk oordeelde in de zaak M'bodj (HvJ 18 december 2014 (GK), M'bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). Immers tonen verzoekende partijen in casu geenszins aan dat zij omwille van de aangevoerde symptomen en diagnose zouden worden onderworpen aan vervolging of een 'onmenselijke behandeling' in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partijen brengen immers geen argumenten of elementen aan op basis waarvan kan worden aangenomen dat hen op intentionele en gerichte wijze medische zorg zou worden ontzegd of opzettelijk worden geweigerd.

Geheel ten overvloede herinnert de Raad er nog aan dat voor de beoordeling van de medische problemen verzoekende partijen gebruik dienen te maken van de geëigende procedure vervat in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Ten slotte stipt de Raad nog aan dat eerste en tweede verzoekende partij in hun verzoekschrift op terechte wijze opmerken dat er in het feitenrelaas van de bestreden beslissingen in hun hoofde foutief wordt weergegeven dat G. de berichten van eerste verzoekende partij vond in 2022 (wat dus 2023 moet zijn) en er ook foutief wordt gesteld dat het de neef van tweede verzoekende partij was die de hond doodde wat dus de neef van eerste verzoekende moet zijn zoals wel degelijk werd verklaard. De Raad kan echter zonder meer het betoog van eerste en tweede verzoekende partij niet bijtreden waar die stellen dat deze foutieve weergave van het feitenrelaas in de bestreden beslissingen aantoonde dat verwerende partij moeilijkheden had om de families van eerste en tweede verzoekende partij uit elkaar te halen. Verzoekende partijen tonen niet aan dat deze materiële vergissingen zoals enkel foutief weergegeven in het feitenrelaas een ander licht kunnen werpen op de pertinente en draagkrachtige weigeringsmotieven en beoordeling in de bestreden beslissingen aangaande hun vluchtrelaas te meer deze geen kernelementen uitmaken van de uiteengezette vrees voor vervolging.

3.3.5.3. Waar de seksuele geaardheid van eerste en tweede verzoekende partij in casu op zich niet in twijfel wordt getrokken door het CGVS, wijst de Raad op het volgende.

Uit de meest recente beschikbare landeninformatie, te weten de COI Focus “Georgië. Algemene situatie” van 11 december 2023 zoals bijgebracht door verwerende partij in diens aanvullende nota, blijkt dat de situatie van de LGBTQI+-gemeenschap in Georgië nog steeds complex is, dat deze gemeenschap er nog steeds één van de kwetsbaarste groepen uitmaakt en dat er in de Georgische maatschappij, waarin homo- en transfobie diepgeworteld is – niettemin de houding sinds 2016 is verbeterd –, sprake is van discriminatie, intimidaties, pesterijen, alsook homofob geweld tegen leden van de LGBTQI+-gemeenschap, dit zowel in familiale sfeer als in het openbaar. Uit de beschikbare informatie blijkt dat homo- en transfobie een probleem is in Georgië. Vooral in de regio’s zijn deze gevoelens diepgeworteld, terwijl mensen in Tbilisi meer open-minded zijn. Leden van de LGBTQI+-gemeenschap in Georgië kunnen in hun dagelijkse leven nog steeds op verschillende vlakken geconfronteerd worden met discriminatie, onder meer op vlak van onderwijs, tewerkstelling en gezondheidszorg. Ook in de gezinscontext is er vaak sprake van homofobie en ook de (religieuze) autoriteiten maken zich hier schuldig aan. Daarnaast lopen leden van de LGBTQI+-gemeenschap, transvrouwen in het bijzonder, het risico om slachtoffer te worden van geweld en haatmisdrijven. Het aantal geweldsincidenten neemt doorgaans toe wanneer het thema actueel is, traditioneel in de periode rond de internationale dag tegen homofobie en transfobie (IDAHOT) op 17 mei en de Pride Week in de maand juli, waarvan de Gay Pride in 2023 nog werd afgelast na de laakbare bestorming door extreemrechtse groeperingen. Het betreffen hier echter geen systematische persoonsgerichte aanvallen. Dankzij opleidingen voor politieagenten, onderzoekers en procureurs verloopt de identificatie van haatmisdrijven de laatste jaren ook beter, al blijft een doeltreffend onderzoek naar haatmisdrijven nog steeds een uitdaging.

Niettegenstaande de LGBTQI+-gemeenschap aldus één van de kwetsbaarste groepen in Georgië blijft, en eerste en tweede verzoekende partij aldus zeker gevolgd kunnen worden in zoverre zij in het verzoekschrift de kwetsbaarheid van deze groep benadrukken, is er actueel geen sprake van veralgemeende vervolging van LGBTQI+-personen. Het loutere feit een LGBTQI+-persoon te zijn in Georgië is op zich dan ook niet voldoende om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Er wordt door de Raad niet ontkend dat er sprake is van homofobie (zowel van de (religieuze) autoriteiten als de bevolking), discriminatie en geweld en dat er nog terdege tekortkomingen zijn, doch hieruit valt nog niet af te leiden dat er sprake is van een systemische vervolging van de LGBTQI+-gemeenschap, ofschoon één van de kwetsbaarste groepen, in Georgië.

Een individuele beoordeling van de nood aan internationale bescherming, waarbij eerste en tweede verzoekende partij ertoe gehouden zijn hun vrees voor vervolging in concreto aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk. Eerste en tweede verzoekende partij maken, gelet op voorgaande vaststellingen, doorheen hun relaas echter niet aannemelijk dat zij met redelijke waarschijnlijkheid dienen te vrezen voor (actuele) vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, dan wel een reëel risico op het lopen van ernstige schade zoals hierboven werd toegelicht.

Verzoekende partijen brengen in casu geen andersluidende informatie bij die hierop een ander licht kan werpen. De informatie waarnaar in het verzoekschrift en in de aanvullende nota van eerste en tweede verzoekende partij wordt verwezen is immers dezelfde en/of ligt in lijn met deze waarop voormelde analyse is gestoeld. Dergelijke informatie is dan ook niet van aard om te doen besluiten dat de appreciatie van de situatie in Georgië zoals hiervoor beschreven en waarbij reeds rekening werd gehouden met de complexe en kwetsbare situatie van de LGBTQI+-gemeenschap en de uitdagingen daarbij niet langer correct of redelijk zou zijn. Evenmin doen het algemeen betoog van verzoekende partijen en verwijzingen naar persartikels omtrent mogelijke wetswijzigingen en de gevoerde manifestaties en politieke spanningen anders denken.

3.3.5.4. Bovendien wijst de Raad erop dat verzoekende partijen niet aannemelijk maken dat zij te dezen niet zouden kunnen rekenen op de hulp en/of bescherming van de Georgische autoriteiten.

Hierbij is het belangrijk aan te stippen dat internationale bescherming hoe dan ook slechts kan worden verkregen bij gebrek aan nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag, waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, alsook uit artikel 48/4 van deze wet, die beide vereisen dat de betrokken vreemdeling zich niet onder de bescherming van zijn land van herkomst kan of wil stellen.

Volgens artikel 48/5, § 2, tweede lid, van de Vreemdelingenwet moet deze nationale bescherming doeltreffend en van niet-tijdelijke aard zijn. Doeltreffende bescherming doelt op het vermogen van het betrokken land van herkomst om daden van vervolging dan wel ernstige schade te voorkomen of te bestraffen (HvJ 20 januari 2021, C-255/19, O. A., pt. 44). Zulke bescherming wordt in het algemeen geboden wanneer redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging en het lijden van ernstige schade worden getroffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing,

gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

Te dezen wordt gewezen op de weigeringsmotieven in de bestreden beslissingen:

“Betreffende de vervolging die u vreest nadat uw open relatie en seksuele oriëntatie bekend raakte stelt het CGVS vast dat uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie COI Focus Georgië – Algemene situatie van 16 januari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20230116.pdf), blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Niettemin er in Georgië op vlak van bescherming in geval van LGBTI+-personen wel degelijk tekortkomingen zijn, blijkt uit de eerder aangehaalde informatie dat ook LGBTI+-personen bij de politie terecht kunnen voor klachten. Vanwege het risico op ongevoeligheid, een mogelijk gebrek aan privacy en angst voor secundaire victimisatie en gedwongen outing hebben leden van de LGBTI+-gemeenschap vaak echter weinig vertrouwen in de ordediensten. Het feit dat de organisatoren van het homofob geweld van 5 en 6 juli 2021 nog niet zijn bestraft, heeft dit wantrouwen nog versterkt. Dit leidt ertoe dat LGBTI+-personen eerder een beroep doen op ngo's zoals WISG, Equality Movement en Temida om verdere stappen te ondernemen wanneer zij geconfronteerd worden met problemen. Wanneer een ngo betrokken is in een zaak, wordt deze vaak ook serieuzer genomen. Desalniettemin raden ngo's, waaronder Equality Movement, leden van de LGBTI+-gemeenschap actief aan om naar de politie te stappen. De houding van politieagenten is de laatste jaren bovendien merkbaar verbeterd, mede dankzij opleidingen en sensibilisering. Als de politie niet helpt, is het ook mogelijk om naar de Public Defender te stappen. De betrokkenheid van de Public Defender zorgt er vaak voor dat een zaak grondig onderzocht wordt. Gelet op bovenstaande informatie volstaat uw loutere verwijzing naar de algemene situatie op vlak van bescherming van de LGBTI+-gemeenschap niet om te concluderen dat uw autoriteiten in geval van problemen onwillig dan wel onmachtig zouden zijn u hulp en/of bescherming te bieden.”

Wat betreft eerste en verzoekende partij kan daarnaast gewezen worden op een geactualiseerde beoordeling zoals aangebracht door verwerende partij in diens aanvullende nota, hetgeen de Raad ook mee kan betrekken op derde verzoekende partij:

“Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie COI Focus Georgië – Algemene situatie van 11 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20231211.pdf), blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens

specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven. Niettemin er in Georgië op vlak van bescherming in geval van LGBTI+-personen wel degelijk tekortkomingen zijn, blijkt uit de eerder aangehaalde informatie dat ook LGBTI+-personen bij de politie terecht kunnen voor klachten. Vanwege het risico op ongevoeligheid, een mogelijk gebrek aan privacy en angst voor secundaire victimisatie en gedwongen outing hebben leden van de LGBTI+-gemeenschap vaak echter weinig vertrouwen in de ordediensten. Het feit dat de organisatoren van het homofoob geweld van 5 en 6 juli 2021 nog niet zijn bestraft, heeft dit wantrouwen nog versterkt. Dit leidt ertoe dat LGBTI+-personen eerder een beroep doen op ngo's zoals WISG, Equality Movement en Temida om verdere stappen te ondernemen wanneer zij geconfronteerd worden met problemen. Wanneer een ngo betrokken is in een zaak, wordt deze vaak ook serieuzer genomen. Desalniettemin raden ngo's, waaronder Equality Movement, leden van de LGBTI+-gemeenschap actief aan om naar de politie te stappen. De houding van politieagenten is de laatste jaren bovendien merkbaar verbeterd, mede dankzij opleidingen en sensibilisering. Als de politie niet helpt, is het ook mogelijk om naar de Public Defender te stappen. De betrokkenheid van de Public Defender zorgt er vaak voor dat een zaak grondig onderzocht wordt. Gelet op bovenstaande informatie volstaat verzoekers loutere verwijzing naar de algemene situatie op vlak van bescherming van de LGBTI+-gemeenschap niet om te concluderen dat de autoriteiten in geval van problemen onwillig dan wel onmachtig zouden zijn verzoeker hulp en/of bescherming te bieden."

In navolging van bovenstaande terechtelijke bemerkingen stipt de Raad aan dat er redelijkerwijze kan worden aangenomen dat in Georgië redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade zijn getroffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Verzoekende partijen brengen met de loutere verwijzing naar algemene landeninformatie en persartikels in casu geen andersluidende informatie bij die hierop een ander licht kan werpen. De door verzoekende partijen aangehaalde informatie is niet van die aard om te doen besluiten dat de appreciatie van de situatie in Georgië zoals hiervoor beschreven en waarbij reeds rekening werd gehouden met de politieke spanningen en stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, niet langer correct of redelijk zou zijn. Evenmin doet het algemeen betoog van verzoekende partijen anders denken. Er kan niet besloten worden uit het algemeen betoog in de verzoekschriften en aanvullende nota van eerste en tweede verzoekende partij dat nationale bescherming niet voorhanden zou zijn.

De Raad stipt hierbij nog aan dat bescherming die de nationale overheid biedt, doeltreffend moet zijn, maar niet absoluut. De overheid dient niet bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden; het volstaat dat redelijke maatregelen worden genomen (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De overheid heeft de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400).

Er kan worden besloten dat de Georgische autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen in het algemeen aan alle onderdanen voldoende bescherming kunnen bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Het komt bijgevolg aan verzoekende partijen zelf toe om in hun individuele, specifieke situatie aannemelijk te maken dat zij alle redelijke en nuttige mogelijkheden tot bescherming hebben uitgeput of, indien dat niet het geval is, er in hun individuele omstandigheden gegronde redenen voorhanden zijn waardoor van hen niet kan worden verwacht dat zij zich (opnieuw) tot de Georgische overheden wenden om bescherming te vragen. Verzoekende partijen slagen hierin evenwel niet. Verzoekende partijen tonen niet aan dat in hun individueel geval geen overheidsbescherming beschikbaar of toegankelijk is, noch dat niet redelijkerwijze van hen kan worden verwacht dat zij zich wenden tot de Georgische overheid voor bescherming.

Gelet op het voorgaande en het ongeloofwaardig bevonden vluchtrelaas, overtuigen verzoekende partijen niet dat zij in geval van een terugkeer naar Georgië, met betrekking tot de door hen gevreesde problemen – los van de vraag naar de geloofwaardigheid ervan – geen of onvoldoende beroep hebben of nog zouden kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Georgië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten en dat deze niet bij machte of niet willig zouden zijn om hen hulp en/of bescherming te bieden. Zij tonen aldus niet aan dat in hun geval geen doeltreffende, niet-tijdelijke bescherming vanwege de overheid in Georgië beschikbaar zou zijn, noch dat zij daartoe geen toegang zouden hebben en zij slagen er dan ook niet in met concrete, valabele en objectieve elementen aan te tonen dat de Georgische autoriteiten geen redelijke maatregelen treffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade die zij zeggen te vrezen.

Wat betreft de Engelstalige vertaling van de wet “*LAW OF GEORGIA ON TRANSPARENCY OF FOREIGN INFLUENCE*” bijgebracht door eerste en tweede verzoekende partij middels aanvullende nota en hun betoog dat deze wet de regering de mogelijkheid biedt om invloed uit te oefenen op NGO's, stelt de Raad vast dat de algemene verwijzing naar deze wetgeving allermindst een ander licht kan werpen op bovenstaande pertinente bevindingen daar deze geenszins op hun persoonlijke situatie betrokken wordt. Uit de Engelstalige vertaling van de betreffende wetgeving kan geenszins worden opgemaakt dat eerste en tweede verzoekende partij omwille van hun seksuele geaardheid te dezen niet zouden kunnen rekenen op de hulp en/of bescherming van de Georgische autoriteiten.

3.3.5.5 Uit wat voorafgaat kan besloten worden dat geen geloof kan worden gehecht aan het vluchtrelaas van verzoekende partijen. De Raad meent bijgevolg dat verzoekende partijen dan ook niet kunnen steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Daarmee is dan ook komen vast te staan dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoekende partijen.

3.3.5.6. Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoekende partijen geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

3.3.6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

De subsidiaire beschermingsstatus kan worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoekende partijen brengen geen concrete elementen aan waaruit kan blijken dat er heden in hun land en regio van herkomst een situatie heerst van willekeurig geweld als gevolg van een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon impliceert, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

Verzoekende partijen tonen gelet op het voormelde niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.3.7. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekende partijen niet als vluchteling kunnen worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.3.8. Waar verzoekende partijen verwijzen naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat hierin wordt gesteld dat er een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is indien de asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade. Gelet op bovenstaande vaststellingen is er in casu echter geen sprake van een eerdere vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Deze verwijzing ter zake is dan ook niet dienstig.

3.3.9. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekende partijen niet aannemelijk maken dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissingen is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

3.3.10. Een schending van het redelijkheidsbeginsel of evenredigheidsbeginsel kan niet worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissingen niet in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop deze zijn gebaseerd. De motieven zijn deugdelijk en vinden steun in de administratieve dossiers.

3.3.11. Inzake de aangevoerde schending van artikel 7 van het Handvest aangaande de eerbiediging van het privéleven en van het familie- en gezinsleven, moet worden benadrukt dat de Raad in het kader van onderhavig beroep geen uitspraak doet over een terugleidings- of verwijderingsmaatregel. Onderhavige beslissing strekt er zich op geen enkele wijze toe het privé- en /of gezinsleven van verzoekende partijen te verhinderen of te bemoeilijken. Daarbij kan worden aangestipt dat het doel van een verzoek om internationale

bescherming er geenszins uit bestaat om het recht op eerbiediging van het privé-, familie- en gezinsleven te horen bevestigen doch wel om na te gaan of de vreemdeling bescherming nodig heeft tegen mogelijke vervolging in het land van herkomst omwille van één van de in het Vluchtelingenverdrag vermelde gronden (artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet) of ingevolge het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming (artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet).

3.3.12. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de administratieve dossiers blijkt dat verzoekende partijen op het commissariaat-generaal uitvoerig werden gehoord. Tijdens de persoonlijk onderhouds kregen verzoekende partijen de mogelijkheid de vluchtmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten en konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en zij hebben zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Georgisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van de administratieve dossiers, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst en op alle dienstige stukken. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt.

3.3.13. Waar verzoekende partijen de schending van de artikelen 2 en 3 van het EVRM aanvoeren, moet aangestipt worden dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van voormelde artikelen is niet aan de orde.

3.3.14. De uiteenzetting van verzoekende partijen laat ook niet toe de schending van enig ander, niet nader omschreven, beginsel van behoorlijk bestuur vast te stellen.

3.3.15. Uit wat voorafgaat, blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekende partijen hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissingen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers RvV X en RvV X worden gevoegd.

Artikel 2

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen september tweeduizend vierentwintig door:

H. CALIKOGLU, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

H. CALIKOGLU

